

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Gudhjem. Østerlars. Hasle

Olsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgever:

Otto Gornitzka. - Telefon 74.

Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 169

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - 6 Ø.

Fredag den 21. November

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1930

Argentina.

Sydamerika hærges i Øjeblikket af en ren Revolutionsepideemi. En Række Stater som Nicaragua, Venezuela, Bolivia, Brasilien og Peru har i den senere Tid været hjem-søgt af Revolutionen. Epidemien er nu naaet til Argentina, hvor den er slaaet ud i lys Lue, og Stater som Chile og Columbia maa siges at være stærkt trueede. Naturligvis har Stemningen i disse Lande i Forvejen været ladet med Spænding, men som man ved fra utallige Eksempler fra Historien, giver det altid en Revolutionsparti Vind i Sejlene, naar der kan meldes om Omvæltninger i Nabolandene. Nu gør man ogsaa vel i at holde fast paa, at man ikke maa lægge saa meget ind i Ordet Revolutionen, naar Talen er om en sydamerikansk Stat, som f. Eks. hvis der havde været Tale om Revolutionen i en vesteuropæisk Stat. Oftest medfører Revolutionen kun et Præsidentskifte og Ministerskifte, sjældnere en dyberegaaende Systemskifte. En medvirkende Grund til at Revolutionerne netop nu er saa hyppige, er vel nok, at mange af Staterne for Tiden gennemgaar en økonomisk Krise.

Ønsker man at forstaa, hvad der nu foregaar i et Land, vil det altid være godt at vide noget om, hvad der er gaaet forud, og da Kendskabet til de sydamerikaeske Staters Historie vistnok ikke kan siges at være særlig udbredt, vil vi i det følgende give en kort Oversigt over Argentinas urolige Historie.

De oprindelige Beboere.

Da Europæerne kom til Landet, befandt de oprindelige Beboere, Indianere, sig paa højst forskellige Kulturtrin. Dette er der intet mærkeligt i, naar man betænker Landets uhyre Udstrækning — og de vidt forskellige Naturforhold, da forskellige Egne byder paa. Længst mod Nord var Stammerne præget af en høj peruviansk Kultur, helt mod Syd levede de meget lavtstaaende Ildlændere. Men paa de uhyre Sletter boede Pampas-Indianerne og de kæmpestore Patagoniere, Folk, der i Kultur og Levevis mindede meget om Nordamerikas Prærie-Indianere. Det faldt Spanierne meget svært at undertvinge disse Folk, der ikke vilde finde sig i at blive de Fremmedes Trælle. De var Nybyggernes svorne Fjender, og de argentinske Sletters Historie er Historien om endeløse blodige Kampe mellem Indianere og Hvide, og endnu saa sent som i den sidste Halvdel af det 19. Aarhundrede gjorde Pampas-Indianerne Egnen omkring Buenos Aires usikker, indtil de i 1879 bogstavelig talt blev udryddet af det argentinske

Militær. Ogsaa Pampas-Indianerne er saa godt som udryddede. Der findes nu kun nogle faa Hundrede der lever i deres specielle Reservater. — Man regner, at der nu lever ca. 80,000 fuldblods Indianere. De fleste af dem lever i Gran Chaco. De regnes for at være ret krigerske, men giver sig dog ogsaa af med fredeligt Arbejde. Kommer de i Besiddelse af rede Penge omsætter de dem som oftest i Spiritus, og de bliver da rent ustyrlige og svarer rask væk paa virkelige eller formentlige Forrettelser med Mord, Plyndring og Brand.

Men er Antallet af fuldblods Indianere saaledes end i stadig Aftagen, saa har Indianerne dog sat et uudslætteligt Præg paa Befolkningen, idet ca. en Fjerdedel af Argentinas Indbyggere har indiansk Blod i Aarerne. Et særligt Blandingsfolk er desaa kaldte Gauchoer. De opstod i Kolonialtiden og kom til i social og kulturel Henseende at indtage en Mellemstilling mellem de spanske Kreoler og Indianerne. Gauchoerne er først og fremmest Kvæghyrder. Deres Hjem er den vidtstrakte, udyrkede Slette, og der er noget af Eventyrets Glans over dem. De ynder at benævne sig selv som de virkelige Argentinere, Repræsentanter for den gamle Tids Romantik. Men efterhaanden som Sletterne opdyrkes, faar Gauchoerne mindre Betydning, selvom de stadig benyttes som Kvæg- og Hestehyrder, og mange af dem lever nu som rene Banditter.

Landets Opdagere.

Argentina blev forholdsvis sent opdaget, og længe knyttede der sig ingen anden Interesse til Landet, end at det muligvis kunne danne en bekvem Passage til Guldlandet mod Vest. I 1515 sejlede Juan Diaz de Solis ned langs Brasiliens Kyst, indtil han kom ind i et Hav, som han meget passende døbte Ferskvandshavet. Han var klar over, at dette ferske Vand nødvendigvis maatte stamme fra en kæmpemæssig Flod, og paa Trods af nogle forfærdelige Storme kæmpede han sig frem til denne Flod, der bar hans Navn indtil den blev omdøbt og kom til at hedde Rio de la Plata, Sølvfloden.

Juan Diaz's Skæbne skulde egentlig ikke friste til Efterfølgelse. Han blev nemlig fanget af Indianere, dræbt, stegt og ædt af dem medens hans Kammerater i Rædsel flygtede. Men allerede en halv Snes Aar efter, i 1527, trodsede Sebastian Cabot de vilde Indianere og foretog en beundringsværdig Sejlads op ad La Plata Floden. Man begyndte snart at faa Øjnene op for, at selv om Landet ikke var rigt paa ædle Metaller, saa maatte dets rige Frugtbarhed kunne udnyttes. Man skimtede dets Frem-

tid som Kvæg- og Farmland. I 1535 grundlagde Pedro de Mendoza Buenos Aires, men hans Efterfølger som Statsholder Martinez de Yrala betegnes i Almindelighed som Argentinas egentlige Erobrer.

Kampen for Selvstændighed.

Til alle Argentinere Beskæmmelse var Argentina i lange Tider kun et anden Klasses Kolonirige, idet det stod under Vicekongeriget Peru. Først i 1776 blev det udskilt som selvstændigt Vicekongerige, men da skulde det ikke vare længe, inden en ny Selvstændighedsbølge gik over Sydamerika. I 1810 brød Opstanden løs, og i seks Aar rasede Frihedskrigen. Men da var ogsaa alle spanske Embedsmænd og Soldater drevet ud, og Landet erklærede sig i 1816 for uafhængigt. Dermed var der dog saare langt til rolige og ordnede Forhold. I følgende Aartier var Landet oplevet af utallige Kampe mellem Partierne indbyrdes, mellem de delvis uafhængige Stater og af bitre Grænsestridigheder med Naboerne. Det var først efter at den tyranniske Diktator Rosos var blevet styrtet i 1852, at der skabtes Mulighed for at faa Fred i Landet. I 1853 fik Argentina sin Grundlov. Den er ganske vist ændret adskillige Gange siden, men Hovedtrækkene er ikke forandrede. Landet er delt i 14 Provinser og 10 Territorier. Provinserne har i ustrakt Grad Selvstyre, omtrent som i de forenede Stater, Præsidenten vælges paa seks Aar af Valgmænd fra Provinserne, Senatet vælges af Provinsernes lovgivende Forsamlinger Deputeretkammeret af Befolkningen.

Revolutionen.

I lange Tider har der nu hersket Rø i Argentina. Paa mange Omraader hævede Landet sig kulturelt op over de øvrige sydamerikanske Stater. Det var et rigt Land, „Verdens Kornkammer“, et Fremtidsland i rivende Udvikling, Men i de sidste Maaneder har det været klart, at Udviklingen i en faretruende Grad tenderede henimod en Revolution. I Aarene efter Krigen har Argentina modtaget en Mængde Indvandrere fra Øst- og Sydeuropa. Dette Befolkningselement har været meget let modtageligt for en kraftig anarkistisk og kommunistisk Agitation, og Uroen har udbredt sig til videre Kredse efter den økonomiske Krise, der medførte stærkt Fald i Hvedepri-serne.

Som bekendt slog Revolutionen ud i lys Lue for nogen Tid siden og fældede først og fremmest den gamle Præsident Irigoyen, der i mange Aar har styret Landet med stor Klogskab. — Et fælles Træk for de sydamerikanske Stater er

det ellers, at de staar under megen stærk Indflydelse af nordamerikansk Kapital, og at derfor Præsidenterne som Regel er meget U. S. A.-venlige. Ogsaa i denne Henseende har Argentina hidtil dannet en Undtagelse, men det er jo muligt, at den kommende Regering vil blive mere villig. Utroligt er i hvert Fald ikke, at der fører skjulte Traade fra Washington til oprørske Ledere i Argentina.

Som det fremgaar af Beretningerne stillede største Delen af Hæren sig i sidste Øjeblik i Spidsen for Revolutionen, og det ser nu ud til, at Irigoyens Styre skal afløses af et Militærdiktatur. Man tør sikkert gaa ud fra, at dette ikke er efter de oprindelige Oprørsagitors Hovede, og nu er Spørgsmaalet blot, om den nye Regering kan holde Stillingen. Gaar Revolutionen videre, vil de kommende Aar sikkert forme sig som urolige Tider for „Verdens Kornkammer“.

J. P.

To Søstre.

Efter det Engelske.

—O—

Der blæste en kold Vind gennem Fængslets Korridorer; men den unge Dame, som havde ventet der i timevis, lagde ikke engang Mærke dertil, Det var en høj, slank, ung Pige med et sørgmodigt Udtryk i sine Øjne.

Hun rørte sig ikke af Stedet, men holdt Blikket stift fæstet paa de lange Gange, disse forfærdelige Korridorer, bag hvilke der gemtes saa megen Sorg og Fortvivelse.

Til sidst blev en Dør aabnet, og en Flok frigivne Fanger traadte ud.

En af disse Fanger var Kvinde, næsten et Barn; thi hun saa næppe ud til at være tyve Aar, til Trods for, at disse tre Maaneder havde ældet hende betydelig.

Den unge Dame, som havde ventet saa længe, sprang frem og greb Søsteren i Armen.

— Katie! Katie! Endelig!

— Nej, er Du her, Mary? Aa, hvor pænt af Dig! Kære Mary, før mig bort herfra!

Og den stakkels frigivne slog Armene om Søsterens Hals og græd, som om hendes Hjerte skulde bryde.

— Ja, kom, Katie, og lad os komme afsted saa hurtigt som muligt. Her har jeg en varm Kaabe til Dig. Svøb den om Dig, saa gaar vi.

— Hvorhen?

— Til Brandon. Jeg har forladt min gamle Plads; men lad os ikke tale om det nu. Ved Du, at jeg er rig, Katie? Jeg skal fortælle Dig det altsammen, naar vi ere komne hjem! Kom saa!

— Hjem!

Den stakkels, unge Pige sagde dette Ord med et Udtryk, i hvilket der laa en Verden af Minder fra den Tid, da hun endnu var et lykkeligt Barn.

De to Søstre gik tavse til Jernbanestationen, De vekslede heller ikke mange Ord i Kupeu. Til

sidst var de ved Brandon; men det var først, efter at de havde forsøgt at spise en Smule, at de begyndte en ordentlig Samtale.

— Aa, Katie, hvorfor lod Du mig ikke vide, hvor Du var, før nu?

— Hvordan kunde jeg det? — Jeg? Men naar fik Du mit Brev? — I Gaar Morges. Det sendtes fra vort gamle Hjem.

— Sig mig, Mary, tror Du — tror Du, at jeg — er skyldig?

— Nej, Katie, det gør jeg ikke. Jeg kan aldrig tro, at Du vilde gøre Dig skyldig i saadan noget! Men Du glemmer, at jeg ikke ved det mindste om hele Affæren. Jeg var i Italien de to sidste Aar, som Du ved. Saa døde min Frue, og jeg kom hjem igen for en Uge siden. Jeg havde ikke hørt fra Dig i tre Maaneer. Dette gjorde mig urolig, og saa gik jeg op til Lord Frovle. Der fik jeg at vide, at Juvelerne var fundne i din Vadsæk, og at Du — Du —

— Ja, jeg kender nok til det, desværre. Men hør nu efter, saa skal jeg fortælle Dig det altsammen. Du ved, at da Fader døde, og Du rejste som Selskabsdame hos Fru Freeman til Italien, fik jeg Plads som Guvernante hos Lord Frovle. I Sommer rejste vi til Brighton, og der gjorde jeg Bekendtskab med James Varrington. Han var ung og smuk og havde et overmaade indtagende Væsen. Det varede ikke længe, før jeg kom til at holde af ham. Du store Verden, hvor jeg elskede ham! Han var mit alt, og jeg kunde være gaaet i Døden for ham.

Han var i Brighton paa Besøg; han var smukt klædt og havde altid mange Penge, Da den Tid kom, at vi skulde rejse, spurgte han mig, om han fik Lov til at skrive til mig.

Naturligvis tillod jeg det. Vi var ikke komne hjem, før jeg fik Brev fra ham, hvori han bad mig møde sig udenfor Lordens Bolig. Vi mødtes mange Gange, og en Dag bad han mig blive sin Hustru. Jeg gav ham naturligvis mit Ja, og vi talte ikke stort mere med hinanden den Dag. Men ikke længe efter, da vi en Dag spadserede sammen, sagde han, at han vilde gerne, at vi skulde gifte os i al Hemmelighed og saa snart som muligt, da hans Fader trængte paa ham for at faa ham til at gifte sig med en anden.

Jeg elskede ham, og jeg troede paa ham, og saa gav jeg mit Samtykke. En Dag, da mit Herskab var borte, kom han paa Besøg og spurgte efter mig. Han syntes saa godt om Huset, og paa hans Ønske viste jeg ham omkring overalt.

Siden kom han flere Gange, og en Aften sagde han, at han holdt saa grænseløst af mig, at jeg maatte endelig gifte mig med ham saa snart som muligt. Han foreslog at vi skulde mødes paa en Jernbanestation en Aften og derpaa rejse til London og lade os vie i al Hemmelighed. Jeg syntes ikke om denne Plan, men jeg samtykkede alligevel.

Den bestemte Aften kom. Jeg havde arrangeret det saaledes, at jeg ikke skulde tage mere med end min Vadsæk med det allernødvendigste. Jeg var saa nervøs og op-hidset, at jeg næsten ikke vidste hvad jeg gjorde, og da jeg mødte ham paa Jernbanestationen, opda-

gede jeg, at jeg havde glemt Vadsækken.

— Hvor er Vadsækken? spurgte James, da han fik Øje paa mig.

— Aa, den har jeg glemt! svarede jeg.

Men da kan Du trø, jeg blev vaagen! Han blev som forvandlet paa en Gang, og fra at være en eiskværdig Tilbeder blev han formelig som et Dyr. Han svor og bandede og kaldte mig for en Idiot og en Æsel, og til Slut befalede han mig at gaa tilbage og hente Vadsækken.

Jeg gik, dog ikke for at hente Vadsækken, men for at vende tilbage til min Plads. Jeg var aldeles som lammet, kunde ikke tænke en fornuftig Tanke og hørte hele Tiden hans Eder og Forbandelser for mine Øren.

Men da jeg kom tilbage til Lordens Hus, saa jeg, at noget maatte være hændt. Der var Lys i alle Vinduer, og jeg saa Folk springe frem og tilbage. Jeg listede mig ind ad Bagdøren; men da følte jeg pludselig et Greb i Skulderen og blev øjeblikkelig slæbt ind i Spisestuen. Der, midt paa et Bord, stod den Vadsæk, som jeg havde glemt, og blandt de Sager, som jeg havde pakket ned, laa ogsaa — Lady Frovles Juveller.

Jeg forsikrede, at jeg var uskuldig. Men mine Forsikringer nyttede ikke, og jeg blev overgivet til Politiet. Jeg fortalte min Historie for Retten; men alle Omstændigheder vidnede mod mig. Man erklærede mig skyldig, og — Resten kender Du.

— Stakkels Katie! Og Du tror.

— Ja, Jeg er sikker paa at James Varrington har stjaalet Juvellerne tidligere paa Eftermiddagen, mens han var paa Besøg hos mig, og saa har han puttet dem i min Vadsæk, for at Mistanken kunde falde paa mig, om Tyveriet skulde blive opdaget, før vi kom afsted.

— Men Varrington?

— Han var sporløst forsvundet. Politiet kunde ikke faa fat i ham, og saa maatte jeg da bære Følgerne af hans Skurkestreg.

— Nu er det overstaaet. Nu mangler vi bare at træffe dette Uhyre, at han kommer til at lide sin velfortjente Straf.

— Ja, Gud give det. Men hvorledes er det gaaet med Dig i denne Tid, Mary? Jeg syntes Du sagde at Du var rig?

— Ja, Katie, jeg er rig, i det mindste har jeg nok til, at vi kunne slaa os igennem. Gamle Fru Freeman testamenterede mig 5000 Pund før hun døde, og tænk Katie, saa er jeg forlovet og skal snart giftes.

— Skal Du Mary?

— Ja, jeg skal gifte mig med den bedste Mand i Verden. Han hedder Jack Denver, og han kommer i Aften. Jeg glæder mig ordentligt, for jeg har ikke set ham i tre Uger.

— Ved han — ved han noget om mig?

— Nej, det gør han ikke; men jeg vil fortælle ham din Historie i Aften. Han er saa god; jeg er sikker paa, at han vil kommø til at holde af Dig som en Søster.

— Hvordan ser han ud?

— Her er hans Fotografi. — Er han ikke net?

— Aa, Mary, Mary! Du maa ikke gifte Dig med denne Mand! Hører Du! Du maa ikke!

— Men hvorfor, Katie?

— Nej, for Guds Skyld, Du maa ikke. Denne Mand er ...

— Hvem?

— James Varrington!

Mary blev et Øjeblik staaende som forstenet. Saa sank hun besvimet om paa Gulvet.

Da hun atter kom til Sans og Samling, laa der noget beslutsomt over hele hendes Væsen.

— Er Du sikker paa, at Du ikke tager fejl, Katie?

— Ja, aldeles sikker. Jeg kender dette Ansigt altfor godt til at kunne tage fejl.

— Aa, Katie, Du ved ikke, hvor jeg elsker ham!

— Det gjorde jeg ogsaa.

— Gud give, Du tog fejl; men har Du Ret og er han ikke den Mand, som jeg har antaget ham for, saa skal intet i Verden kunne

stille sig mellem ham og Retfærdigheden. Det skal Du faa at se, naar han kommer. Jeg har taget min Beslutning, og jeg skal udføre den.

— Skumringen gik lidt efter over til fuldstændig Mørke, og Mary sad i den lille Dagligstue og ventede paa sin Forlovede.

Ved Nitiden kom han, og Mary aabnede selv for ham. Han vilde straks omfavne hende, men hun afværgede det og sagde:

— Nej, nej, Jack, vent lidt. Tag Plads! Jeg vil tale et Par Ord med Dig først.

— Saa kold og besynderlig Du er, Mary.

— Holder Du oprigtig og hjertelig af mig, Jack?

— At Du kan komme med et saadant Spørgsmaal! Du maa vel vide, at for mig er Du den sødeste Pige i hele Verden, og ...

— Ja, men vi har jo kun kendt hinanden et Par Maaneder, og Du kender hverken min Slægt eller mine Venner.

— Det bryder jeg mig heller ikke om. Det er nok, at jeg kender Dig, og Dig elsker jeg. Mere spørger jeg ikke efter.

— Men sæt nu, at jeg havde en Søster, som havde gjort et Fejltrin og maatte sone det i et Fængsel.

— I et Fængsel?

— Ja, Du studser, men saaledes er det.

— Det er da vel ikke sandt?

— Jo.

— Men tror Du virkelig, at jeg af den Grund skulde opgive Dig. Kom nu, lad mig trykke Dig i mine Arme og hviske i dit Øre, at Dig vil jeg have, trods alt. Din stakkels Søster har sikkert angret sin Fortvivlelse. Jeg vil være en Broder for hende, og vi to skulde forsøge at gøre Fremtiden saa lys for hende, som muligt?

— Mener Du virkelig det?

— Ja, af hele mit Hjerte.

— Vent lidt, saa skal jeg kalde hende herind.

Mary gik ud og kom tilbage med Katie. Katie kastede et Blik paa den Mand, som stod foran hende og veg tilbage.

— James Varrington!

— Katie!

Disse tre Ord var nok. Mary saa sin Drøm om Lykke styrte ovenide i samme Nu.

De stod et Øjeblik tavse alle tre. Katie var den som først talte.

— Saa det er Dig, James Varrington, Skurk og Tyv! Du er ikke fornøjet med, at Du har ødelagt mit Liv. Det var Dig ikke nok — nu søger Du ligeledes at forstyrre min Søsters Fred for at komme til hendes Penge. Himlen være lovet, at jeg kom tidsnok til at hindre det. Og denne Gang skal Du ikke slippe saa let.

— Aa jo, I er et Par fine Søstre! Tror I maaske, at saadanne to Tosser kan skræmme mig! Gaa fra Døren!

De to Søstre vendte sig om, og James Varrington stod og skulede paa dem med Haanden paa Dør-laaen.

Adjø, Katie, og ogsaa Du min søde Mary; I har spillet mig et stygt Puds denne Gang; men husk at der er noget, som hedder Fremtiden, og vær sikker paa, at jeg skal have jer i frisk Minde, naar Tiden engang er der. Adjø!

I det samme traadte to Mænd ind.

— Jeg arresterer Dem i Lovens Navn, James Varrington!

Varrington forsøgte at sætte sig til Modværge, men det nyttede ikke.

Kort efter blev han forhørt og fundet skyldig i en Række Forbrydelser, blandt dem ogsaa det Forsøg, han havde gjort paa at stjæle Lady Frovles Juveller. Katie optraadte som Hovedvidne imod ham, og nu blev det vitterligt, at hun var blevet uskyldig dømt.

Varrington fik 10 Aars Strafarbejde. Men Mary og Katie er nu begge lykkelig gifte.

Fest- og Bryllupssange

leveres billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Om at købe Varer efter Katalog.

Der er et gammelt Ord, der siger, at man ikke skal købe Katten i Sækken; desværre er visse Godtfolk undertiden tilbøjelige til at glemme det. Vi har i de sidste Aar faaet en Række saakaldte Forsendelsesforretninger herhjemme, og man kan snart ikke tage et af de større Ugeblade i Haanden, uden at støde paa Annoncer fra disse Forretninger, der i større eller mindre velopfattet Annoncer anbefaler Folk at skrive efter dette eller hint. I Annoncerne fremstilles det altid med stor Ihærdighed, at Forsendelsesforretningerne byder langt større Fordele end den Butikshandlerne er i Stand til, og som Grund angives gerne de kolossale store direkte Indkøb og den billige Administration.

En Del af disse Forsendeshuse lader i Titusindvis af pragtfulde udstyrede Kataloger sprede over hele Landet. I disse Kataloger er der Afbildninger af de forskellige Varesorter, og disse roses i høje Toner, idet det ustandselig fremhæves, at Publikum ved selv at skrive efter Varerne sparer „Mellemlandervancen“ og køber direkte til „fineste engros Pris“. Der spares ikke paa Sulet i disse Reklamer. Limpinden gøres saa tillokkende som muligt, og naturligvis er der mange, der ikke kan staa for Fristelsen, men skriver efter den omtalte højpriste Vare. Det ender næsten altid med en Skuffelse. Den, der gør sig den Ulejlighed at sammenligne den fra Forsendelsesforretning modtagne Vare med en tilsvarende Vare hos sin sædvanlige Købmand, vil hurtig opdage, at det med „det gode Køb“ og „engros Pris“, er saa som saa, der er ingen Fordel at hente ad den Vej.

I de allerfleste Tilfælde falder Sammenligningen ud til den hjemlige »Mellemlandervancen« Fordel, idet det viser sig, den Pris, han forlænger, er nogle Procent, i mange Tilfælde endda mange Procent billigere, end Forsendelsesforretningerne.

Desværre er det ikke alle, der har Lyst til at foretage denne Sammenligning mange tier med deres Skuffelse, og andre er ganske overbeviste om, at de har købt „billigt“ og praler ligefrem af deres Indkøb. Af og til bliver Ærgrelsen over, at være gaaet paa en Vildmand dog for stor og giver sig Udslag i Skrivelser i Dagspressen. Saaledes fandtes der i det store Dagblad „Social-Demokraten“ for en Tid siden følgende:

I Ugebladet „Hjemmet“ har der i den sidste Tid staaet en Annonce, hvorefter der fra Fyens Hvidevareforretning i Odense falbydes 25,000 Melposer for 25 Øre Stykket. Det hedder i Annoncen, at Stoffet er anvendeligt til Dynebetæk, Linned m. m. Man kan mindst faa 25 Stykker og skal betale mindre med 6 Kr. 25 Øre plus 1 Kr. i Fragt, altsaa tilsammen 7 Kr. 25 Øre.

Jeg bestilte herefter 25 Stykker, som jeg altsaa betalte med 7 Kr. 25 Øre, men da jeg saa, hvad jeg havde faaet, blev jeg straks klar over, at jeg havde gjort en ualmindelig daarlig Handel. Der er sikkert ingen, der vil falde paa at anvende dette Stof til Dynebetæk eller Linned. Dertil er det altfor tyndt og daarligt, og det er mig i det hele taget en Gaade, hvad det kan bruges til. Det forekommer mig nærmest, at det er ganske ubrugeligt til noget som helst. Jeg haaber derfor, at disse Linier maa bidrage til, at andre bliver saa forsigtige, at Firmaet faar Lov til at beholde, hvad det endnu har tilbage. Stoffet er absolut ikke de Penge værd.

Mørk Hansesvej 24, d. 4. 1930.

Fru VERNER.

Det er rene Ord for Pengene, og rigtigt godt at faa Forstand af. Men det er jo forøvrigt ganske ligetil, hvis man vil bruge sin Eftertanke, at de saakaldte Forsendeshuse ikke er i Stand til at sælge billigere end den Butikshandlerne. Hele deres Reklameform er kun Behændighed, hekse kan de saamænd ikke. Alene Udgifterne til Kataloger, Annoncer Tryksager, Husleje, Kontorhold osv. løber op til adskillige Gange det Beløb som den almindelige Butikshandlerne sidder for. Og nu om Dage er Konkurrencen mellem Import og en gros Firmaer saa stor, saa der ikke bliver megen Fordel paa Indkøbsprisen. Den Købmand, der kan betale sine Varer skal ogsaa nok faa de billigste Tilbud. Forskellen mellem Forsendeshusets og og Købmandens Indkøbspris bliver, hvis der i det hele taget er nogen, snarere i Købmandens Favor. Derfor er Forsendelsesforretningerne et ganske unødvendigt Led i Varefordelingen.

Det forbrugende Publikum vil altid blive bedst og billigst betjent hos den lokale Handlerne, Og hertil kommer den Tryghedsfølelse, hvormed man kan gøre sit Indkøb hos den Butikshandlerne, hvis hele Eksistens hviler paa at behandle sine Kunder godt.

Faar man en Katalog fra et af disse Forsendeshuse ind ad Døren, saa giv Børnene det, de kan altid more sig med

de mange pæne Billeder, og ser man en lokkende Annonce i et eller andet Blad saa husk paa det gamle Ord: Man skal ikke købe Katten i Sækken.

Fra Dag til Dag

Stemning.

Hindsbergs Klaverstemmer Hr. Kielberg, der i mange Aar har besøgt Øen og skabt den bedst mulige Stemning i de Hjem, han besøgte, har nu opgivet „at rejse“. I hans Sted kommer Hr. J. Haag, som sidst i Maaneden (se Ann.) er villig til „Rengøring“ i Hjem, hvor Radioen endnu ikke helt har afløst Klaveret.

Radiofoni.

Som set i omstaaende Annonce kommer det længe ventede Foredrag nu paa Tirsdag, og særlig maa vi glæde os til det, fordi Foredragsholderen kommer direkte fra Radioaraadet, hvor han daglig færdes mellem alt nyt indenfor Radiofonien; det glæder os ogsaa, fordi vi for en Gangs Skyld ser, at Bornholm-erne ikke skal forbigaas.

Apropos! Lige nu, da jeg skriver dette hører jeg i Pressens Radioavis, at Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet med en Isvinter for Øje allerede har truffet Arrangement om Postflyvning til Fyen, Samsø, Ærø og Taasinge m. fl., men vi hører aldrig noget om Bornholm fra den Side. Vi kan muligt undvære Københavns Aviser og Post, naar vi faar det gennem Radio.

Edvin Andersen.

Aftenunderholdning.

I den senere Tid har et Hold unge Mennesker haft travlt med at indøve bornholmske Sange og Danse, samt et andet Hold haft travlt med at indøve en Del smukke Musikstykker for Strygere, og Fredag den 28. ds. vil de lade Publikum faa Lejlighed til at bedømme deres Præstationer, idet de nævnte Aften vil afholde en offentlig Aftenunderholdning paa Christensens Sal. (Læs Ann.)

Sangene og Dansene, hvoraf lige skal nævnes den smukke „Kongijn å Karna“ med Forsanger og Kor, „Liden Elna“, „En fæzeli hosain Jyaaautansviza“ m. m. fremkommer under Komedieform, og opføres i 2 Akter under Navn „I Sjørinjens“. Tiden ligger omkring 1860 og Fremførelsen sker i bornholmske Dragter. At anbefale Publikum at overvære denne Aftenunderholdning, er vel næsten unødvendigt, — alene de gamle, smukke bornholmske Sange skal nok trække fuldt Hus.

Gymnastik.

Meddelelsen om at Olsker Gymnastikforening begyndte sit Vinterkursus i Tirsdags paa Olsker Forsamlingshus under Konrad Koføeds Ledelse naaede ikke at komme til alle Læseres Kundskab. Der var imidlertid god Tilslutning og Øvelserne fortsættes hver Tirsdag og Fredag.

Ligesom i Allinge, tænkes der oprettet et Motionshold for ældre.

Da Gymnastiik er den Idraet, der udvikler Legemet mest harmonisk, burde alle Unge deltage i Øvelserne, — og de ældre vil efter kort Tids Motion faa Muskelvævet smidigere, og bedre Cirkulation i Blodet til Fremme af Stofskiftet.

Selskabelig Forening

kan næste Aar fejre sin 25-aarige Stiftelsesdag, og Formanden. Hr. Ing. Andersen haaber at Foreningen i det kommende Aar gennem et godt tilrettelagt Program vil faa Medlemsantallet betydeligt forøget. Og det er heller ikke saa lidt, der bydes paa. Vi anfører;

Tirsdag den 2. December: Fællesspisning og Bal.

Søndag den 28. December: Julebal, Den 14. Februar: Fastelavnsløjer og Karneval, Svanekke Orkester, og Søndag den 15. Marts opføres Foreningens Aars-Revue med paafølgende Bal.

Kan man forlange mere for saa lille et Kontingent?

Biografen

fører os paa Søndag gennem Amerika, og i Tilgift oprulles et ustyrlig morsomt Lystspil i 8 Akter, der beretter om de Forviklinger, der opstaar, naar man rejser til Badested med hinandens Koner.

Valget til Menighedsraadet

i Allinge blev et Fredsvalg. Den gamle Bestyrelse genvælges, dog saaledes at Cigarhandler Johan Madsen indtraadte i Stedet for Stenh. Jens Staffensen, der frabad sig Valg.

Gjengehøvdningen

skal spilles af Dilettanter i Aakirkeby, og vel at mærke som Udstyrsstykke!

Elegante Visitkort

50 Stk. med Navn 2 Kr.

TAKKEKORT billigst.

Allinge Bogtrykkeri.

„Averter i Nordbornholm“!

Aktieselskabet
Hasle Bank
modtager Indskud paa Indlaansbøger og Folio, Terminsydelser til Kreditforeninger, ordner Kreditlaan m. m.

Vi lossere i disse Dage fra Skib
Ekstragode, firsk. Udskudsbrædder
i alle Længder, og vi har mange gode solide Brædder, som sælges til forholdsvis lave Priser.
Alle Længder, alle Brædder, alle Tykkelser.
Priserne er rigtige, og vi giver stor Rabat pr. Kontant.

Roeskærere, Roersperer, Rasketromler, Staal Roekurve.
Vi sælger billigt:
og de rigtige Dorup Staldbøre og Staal Roekurve.

Sil Slagtingen
maa der absolut bruges de bedste Sorter dobb. raffineret Køkkensalt, rent spansk Salt samt hjemmelavede bornholmske Byggryn.
Disse Sorter sælges billigst i

Vi er kommen langt ned med Priserne
paa de bedste Sorter
Kontrolleret 50 pct. Foderblanding.
Grove Soyaskraa og alle andre Sorter Foderkager, Hvedeklid, Rugklid, Mais, Korn.
Vi sælger og bytter med alle Sorter bornholmsk Korn af god Kvalitet.

Nordlandets Handelshus.

En Mængde Gardinrester

og Lastingsrester, der er købt meget fordelagtigt efter Vægt, sælges i disse Dage meget billigt saalænge Forraad haves. —

I egen Interesse bør De forsyne Dem nu.

„Allinge Messe“
v. Th. Holm. Tlf. 100.

Leverandør til Varelotteriet.

Generalforsamling

Allinge-Sandvig og Omegns Radioklub afholder Generalforsamling TIRSDAG den 25. ds. Kl. 7 paa Hotel Allinge.

Radio-Foredrag

Allinge-Sandvig og Omegns Radioklub indbyder alle Radiolyttere og særlig de stedlige Klubber til en Foredragsaften TIRSDAG den 25. ds. Kl. 8 paa Hotel Allinge, hvor Radioraadsmid, Install. Larsen, Skelskør vil holde Foredrag om Emnet: Radiofonis Udvikling og dens fremtidige Opgave. Derefter Diskussion.

Bestyrelsen.

Allinge Teater.

Fredag d. 28. ds. opføres af lokale Kræfter:

„I Sjumrijnen“

i 2 Akter.

(Bornholmske Sange, Danse og Oplæsning under Komedieform).

Et lokalt Strygerensemble medvirker før og under Opførelsen.

Kl. 7,30 prc. Koncert.

Kl. 8 „I Sjumrijnen“.

Reserv. Plads Kr. 1,50 — Øvrige Pladser 1 Kr.

Fra Kl. 10 Dans.

Billetter kan forudbestilles i Allinge Boghandel.

Allinge-Sandvig Sygekassers Sygeplejeforening.

Medlemmerne anmodes om at overholde Vedtægten § 2 ved Anmodning om Sygeplejerskens Hjælp

Bestyrelsen.

Formanden har Tlf. 108.

Rø Afholdsforening

Foredrag (Vejfred) og Oplæsning af Bødkermester Aakerlund, Hasle den 26. Nov. Kl. 7,30 paa Bendtsens Sal. Alle er velkomne.

Bestyrelsen.

Rø.

Torsdag den 27. ds. Kl. 4 lader Indre Missions Syforening afholde Bortsalg med Lodtrækning i Brugsforenings Sal.

Missionær Hansen taler.

Alle er velkomne.

Gaver modtages med Tak.

Ved Allinge-Sandvig Afholdsforenings Bortsalg blev Lysedugen udtrukket paa Nr. 202, Kaffedugen paa Nr. 299.

Kan afhentes hos R. Schou.

Darme Hjemmesko.

Stort Udvalg. Billige Priser. C. Larsen, Skotøjsforretning, All.

Strømpestrikng.

udføres.

Emmy Svendsen, Pilestræde, All.

Grundet paa Opgørelse

bedes alle udestaaende Fordringer til Bygmester Chr. Sonne og Anton Sonns Dødsbo indbetalt inden 31. December d. A.

Efter nævnte Tid vil eventuelle udestaaende Fordringer blive overgivet til Sagfører.

Herman Th. Mortensen.

Mit Blikkensl.-Værksted

er henflyttet i Avlsbr. P. Pedersens Ejendom i Nørregade (ved Lindeplads) — og anbefaler mig fremdeles.

H. Mortensen, aut. Vand- og Gasmester.

M Ø B L E R

Lys Eg Spisestue, 1 Rulle og 1 Skrivepult sælges meget billigt.

Fotograf H. C. Lund, Allinge.

Biografen.

Søndag Aften Kl. 8

Du er min egen lille Pige.

Lystspil i 8 Akter.

En Tur til Amerika.

En lille Lejlighed

er til Leje

Wolf, Allinge.

For enlige Folk

er en 2-Værelses Lejlighed med Køkken til Leje.

Porter Holm, Allinge.

NYHEDER I

Stue
Konsol
Aars
Nips
Køkken
Vække

URE

i største Udvalg til billigste Priser hos

Conrad Hansen, Tlf. 140. Allinge. Tlf. 140.

Min lukkede Bil anbef.

Jeg kører naar De kalder!
Tlf. 145. Poul Nielsen, Allinge. Overfor Gæstg. Christensen.

Ny lukket Bil

udlejes.
L. P. Olsen, ved Tejn St. Tlf. All. 59 kan foreløbig benyttes.

Skole-Kørsel!

Omhyggelig Uddannelse til smaa Priser i ny Vogn. Kørekort garant.

Arthur Jensen. Tlf. Rønne 716.

Altid Udv. i brugte Biler til smaa Priser.

Al Lastkørsel udføres

samt Svin til Slagteriet a 75 Øre pr. Stk.

Lukket 12—14 Pers. Bil udlejes. Tlf. All. 117 y. A. Engell, Tejn.

Gruppe-, Industri-, Portræt-, Interieur-, Sports-, Illustrations-, Heste- og Kreatur-Fotografering udføres overalt paa Bornholm uden ekstra Vederlag for Befordring.

Kaare Rasmussen. Tlf. Rønne 526.

Forstørrelser efter gamle Billeder udføres paa egen Forstørrelsesanstalt.

Strømper.

Kender De Wesla og Vetta ???

Magasin du Nord's enestaaende smukke og holdbare Strømper.

Hvis De synes, Deres Strømper har for kort Levetid — og hvis De i det hele taget har svært ved at finde den Strømpe, der i et og alt tilfredsstiller Dem — saa spørg efter Magasins to Strømpemærker

WESLA og VETTA

Det er Strømper, der sidder fast og glat om Benet, det er Strømper, der holder. — WESLA er en stærk merceriseret Traadstrømpe, fortrinlig egnet til Spadserebrug, Pris pr. Par 2,45.

VETTA er en elegant og smidig Vaskesilkestrømpe

Pris pr. Par 3,85.

Faas kun i

Magasin du Nord's Udsalg

ved Victor Planck, Allinge

Forlang

Herkules og Rekord Roekurve

hos Deres Handlende.

Karl Chr. Andersen, Dammen pr. Allinge.

Bornholms Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten af Indskud er paa
3 Mdrs. Opsigelse 4,5 pCt. p. a.
Alm. Sparekassetilkaar 4 -
Folio 2 -
i Forsørgelsesafdelingen 3,6 -
hvortil Præmie, hidtil 2,4 -

Huggede og polerede

Gravmonumenter

i Bornholms smukkeste Sten til Polering. Er altid paa Lager til rimelige Priser. Forlang Tilbud.

Se min Monument-Udstilling, Havnegade, Allinge.

Borrelyngens Granitværk. V. Sørensen.

Forlang hos de Handlende mine REKORD Roekurve

REKORD er den ideelle Kurv til haardt Brug.

Charles Andersen, Tejn.

Syning af Kjoler

Kitler og Børnetøj udføres.

Fru Ipsen, Havebo.

Allinge Teglværk

anbefales.

Mursten, Teglsten, Drænrør. Tlf. 127.

Overretssagfører

Jac. Jensen.

Inkassationer, Ejendomshandler. Dokumentskrivning, Dødsbehandling m. v.

Kontor i Allinge:

(Bogtrykker Gornitzkas Ejendom). Træffes personlig hver Fredag Kl. 11-1.

Allinge Skæperi

Optændningsbrænde altid paa Lager, billige Priser.

Tlf. 29. Geert Hansen.

Blodpølse

faas i Dag — Fredag.

Johanne Hansen

Victualieforretning

Strømper.

Denne Strømpe fremstilles af det ædlest Material, opfylder enhver Fordring, der kan stilles til en fin Florstrømpe med Hensyn til Holdbarhed og Facon.

Vi garanterer for hvert Par og leverer gratis et nyt Par, saafremt Strømpen i Løbet af 14 Dage er slidt i Stykker ved almind. Brug. Pris pr. Par 3,50.

Faas kun i

MAGASIN DU NORD

Forretningskonvolutter

sælges med Firma for kun 8 Kr. pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri.

Strømper.

Mixed Macostrømpe, stærk til daglig Brug pr. Par 1,15

Svær helulden dansk Dagligstrømpe sort og drap pr. Par 1,65

Fine engelske helulde i alle Modfarver pr. Par 2,25 3,15 3,85

Moderne Uld og Traad, varme som helulde, pr. Par 2,80 4,00

Plateret Silkestrømpe med Bomuldsvrang, meget stærk 2,20

Kraftig merceriseret Florstrømpe, alle Farver, pr. Par 1,85

Meget stort Udvalg i Silkestrømper pr. Par 1,20 2,85 3,85 5,35

Mægtigt Udvalg i Børnestrømper i helulde danske og engelske, Uld og Silke, Uld og Traad, Silkestrømper, Florstrømper og Bomuldsstrømper.

Magasin du Nord's Udsalg

ved Victor Planck, Allinge

Slagteriets Udsalg, Allinge.

Friske Varer Onsdag og Fredag.

Fersk Flæsk, Karbonade, Mørbrad, Medisterpølse, Fars.

Bayerske Pølser, Knæpølser

Kogt Skinke,

hjemmesmeltet Fedt.

Forskelligt Paalæg.

Dina Sørensen, Tlf. 38.

Klaverstemmer

JOHAN HAAG (Firma Hindsberg) er i Allinge og Omegn sidst i denne Maaned og stemmer Pianoer. Bestillinger modtager

Bogtrykker Gornitzka. Tlf. 74.

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende for Annoncer paa tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemmeste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Belebøt + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

ALLINGE Nu til Efteraaret

skal De i Deres egen Interesse købe Deres Forbrug af Beklædningsgenstande hos mig. Her er størst Udvalg og billigste Priser, og her findes alt, hvad der hører under Manufaktur, undtagen Damefrakker, de føres ikke.

Men Herre- og Drengklædninger — Herre- og Drengfrakker, Stortrøjer, Regnfrakker, Motorjakker, Hatte, Huer, Kraver, Skjorter, Slips, Seler, Klæde, Kjøletøj, Bomuldstøj, Lærred, Sengetøj, Fjer, Tæpper, Trikotage og Garn samt Arbejdstøj. — Det tager for stor Plads at opremse alt, men vi har lige fra A til Z, saa De gaar ikke fejl ved at gaa til mig.

Her er nok at vælge imellem og de allerbilligste Priser.

Jens Hansen.

Slagteriets Udsalg paa Lindeplads.

Tlf. 45.

Karbonade, Mørbrad og kogt Skinke frisk hver Dag.

Kofoed & Mortensens Byggeforretning

Ligtøj og Ligsenge. Ligkistelager. Ordning af Begravelser.

Telefoner 77 og 79.

BRØDRENE ANKER, HASLE

JERNSTØBERI & MASKINFABRIK.

Ajlepumper - Vandpumper - Varmtvands-Anlæg,

Vil De have Fart i Omsætningen?

Hvad hjælper det at Lageret er fuld af Varer, naar Butikken mangler Kunder.

Den store Omsætning til en lille Avance giver den store Kundekreds, naar der averteres i

„NORDBORNHOLM“.

Med Kajak gennem Europa.

Fra Østersøen til Sortehavet.

Hjemrejsen. Semandsliv.

Jeg er ved at vaagne; jeg rækker og strækker mig — aldrig er min Sovepose forekommen mig saa varm og blød — halvt i Søvn famler jeg efter Stroppen for som sædvanlig at slaa Teltfligen til Side og se paa Vejret. . . . Men, hvad er det? . . . Jeg ligger jo slet ikke i Kajakken . . .! derimod i en Jernseng — en Køje — og Lyset falder fra to smaa Køjer ind i det lille, hvidmalede Rum. —

Aa, nu husker jeg det; jeg er ikke mere Kaptajn paa egen Skude, derimod Dæksgut paa Damperen „Torvanger“. — Unægtelig en brat Overgang!

En Stund ligger jeg og ser mig om i Lugaret, der tydeligt viser, at man er ombord paa en Jordomsejler. Paa Væggen hænger en Kalender fra Syd-Amerika og en do. fra Australien, i et Hjørne staar en japansk Vifte, en tyrkisk Féz, og Rygraden af en Haj, der nu gør Tjeneste som Spadsrestok. Under hvert Søm paa Væggen er der tydelig aftegnede Halvcirkler, opstaaede under Skibets Slingren i Søen.

Nu er der en, der river Døren op: „Saa tørner vi ud!“ — Det knager i Køjen over mig, og min Lugar-Kammerat giver nogle søvnige Grynt fra sig. Han hedder Rolf, men alle kalder ham „Oslo“, fordi han er fra Hovedstaden.

Inden vi kommer i Tøjet og faar drukket en Sjat Kaffe oppe i

at vi kan faa vekslet et Par Ord. Da vi har spist de gule Ærter og det salte Kød, som Menuen staar paa den Dag, og holdt en Times Middag, gaar vi atter i Gang med Arbejdet. — Der er nok at gøre ombord paa et Skib; nu bliver jeg sat til at rydde et af Masteskabene for gamle, rustne Været og andet Bras. Stewarden har købt en hel Flok Gæs, som han skal have indkvarteret, og ved Tanken om Gaasesteg gaar jeg saa i Gang med det beskidte Arbejde.

Midt paa Eftermiddagen drikkes der Kaffe, ryges en Pibe Tobak, og Kl. 5 skejer vi ud, klæder os om og gaar i Byen.

Om Natten damper vi op ad Floden til næste Ladestation, og da jeg om Morgenen kommer paa Dækket, faar jeg Lejlighed til at vinke til mine Venner paa Inspektionsskibet i Galatz. — Saa gaar Ankeret, og vi lægger ind til Kajen i Braila, som jeg ser for 3die Gang.

De følgende Dage ligger vi og indtager Lasten.

Hundreder af Arbejdere bærer Kornstækkene fra Vognene, der ustandselig som en endeløs Kæde ruller op paa Kajen. — Der er Fart i Foretagendet, overalt staar Formændene opstillede og driver paa og sparker efter sveddrypende Bærere, der med tunge Sække paa Nakken løber op ad de lange Landgangsbroer. — Opsynsmændene er rene Slavefogeder; en Eftermiddag er jeg Vidne til et raat Optrin:

Kornbærerne faar skaaret for Sækkene ved Vognene, og da en lille, mager Fyr løber ud til Skibet, spilder han lidt af Kornet. Formanden bruger Mund og stik-

serede slaar Opsynsmanden om sig med Stokken for atter at faa Gang i det standsede Arbejde.

Ogsaa fra Flodsiden kommer Kornet ombord; to store Elevatorer suger det op fra Prammene og sender det som en tyk Straale ned i Lasten. — Dog gaar det langsomt; jeg undrer mig paa, om vi nogensinde faar fyldt op til Lugekarmene.

Uha! Det er ikke morsomt at arbejde nede i de støvfyldte Lastrum. Idet Kornet falder de 10—15 Meter ned mod Skibets Bund, udskilles alt Støv, og det staar saa tæt, at man til Tider ikke kan se en Haand for sig. Næsen stopper, Halsen bliver tyk, det stikker helt ned i Lungerne. De Indfødte har store Poser bundet for Underansigtet — fyldt med løst Bomuld — hvorigennem de trækker Vejret. Vi prøver at efterabe dem ved at binde Tørklæder under Næsen, men det hjælper ikke.

Med selve Lastningen har vi intet at gøre; men vi rydder op paa Mellemdækket og spreder Maatter over Kornet for at skille de forskellige Sorter fra hinanden. — Her er det ikke nemt at bevæge sig; man synker i til Livet, og ofte skrider Korndyngen — som en Lavine begraver den os alle.

Alene har jeg faaet Ordre paa at tømme et Rum paa Mellemdækket for Kul og trille det hen til en Skakt, der fører ned i Maskinen. — Sikke et Svinearbejde! Det meste er Kulstøv og er fuldstændig tørt, da det ligger lige op til Skorstenen. — Jeg er sort paa Legeme og Sjæl, da jeg den Dag skejer ud, og spytter Kul i flere Dage.

Om Bord kalder de mig alle „Bornholm“; det maa være efter min Kajak, og saa fordi der foruden mig er flere, der bærer mit Fornavn. — „Bornholm“ her og „Bornholm“ der! Jeg faar lært, hvad det vil sige at være Skibsdreng og maa springe for dem alle. — Kaptajnen ser jeg sjælden — 1ste Styrmand alt for tidt; det Asen, han snuser rundt alle Vegne og har altid et og andet at gøre Vrøvl over. — 2den Styrmand er mere godmodig og med 3die do. er vi alle Kammerater.

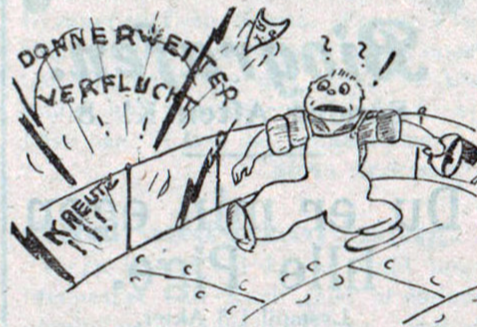
Naar Baadsen deler Arbejde ud om Morgenen, er vi alle lutter Øre, og de, der skal være paa Dæk springer glade afsted, medens andre slukørede entrer ned i de støvfyldte Lastrum. — Allerhelst vil jeg med Stillingen, et Brædt, som vi firer ned ad Skibssiden, og hvor vi sidder og hamrer Rust af, mønjer og maler. — Her er vi i den friske Luft og tildels fri for Styrmandens Indblandinger. — Alligevel bliver der bestilt noget; særlig om Morgenen, naar det er hundekoldt, gælder det om at holde Varme i Fingrene, og da hamres der, saa Rusten springer, og vi holder kun inde for at fjerne de smaa Splinter, der flyver i Øjnene.

Midt paa Dagen, naar Solen bager, tager vi det mere med Ro og underholder hinanden med muntre Historier eller iagttagelse de forskellige Skibe, der kommer op ad Floden eller ligger og indtager Last. — En Dag ser vi ogsaa en dansk Damper — en af Mærsk-Baadene.

Medens jeg fredeligt sidder og betragter Flodbilledet, mærker jeg pludselig noget tykt, klæbrigt dryppe mig oven i Hovedet og ned paa Halsen. — Fy for Pokker! — Der er en oppe paa Dækket, som har sparket til en Tjærepos. — „Oslo“ sidder paa den anden Ende af Stillingen, han slaar en høj Latter op, da jeg

under Forsøgene paa at fjerne Tjæren smører denne endnu mere rundt. — Saa holder han pludselig inde — jeg ser derhen, og nu er det min Tur til at le. — Vi er netop ved at arbejde under Udløbet fra Fyrbødernes WC, og skønt vi havde gjort vore Foranstaltninger og bundet for Døren deroppe, er der dog kommet en indenfor. — Nu har vi hver faaet vores „Fedt“, vi smider Hamrene i Værktøjsposen og entrer op ad Leiteren — rørende enige om at hævne os frygteligt. —

Inde paa Kajen gaar der Soldater med skarpladte Geværer som Toldvagt ud for hvert Skib.

— Rumænien forstaar at udnytte den billige Arbejdskraft, de har i den tvungne Værnepligt — ogsaa til Vedligeholdelse af Gader og Veje o. lign. Arbejder benyttes Mandskabet, der kun lønnes med 1 Lei om Dagen; det er derfor ikke saa underligt, at Vagten tigger Cigaretter og Tobak af os ved alle Lejligheder. —

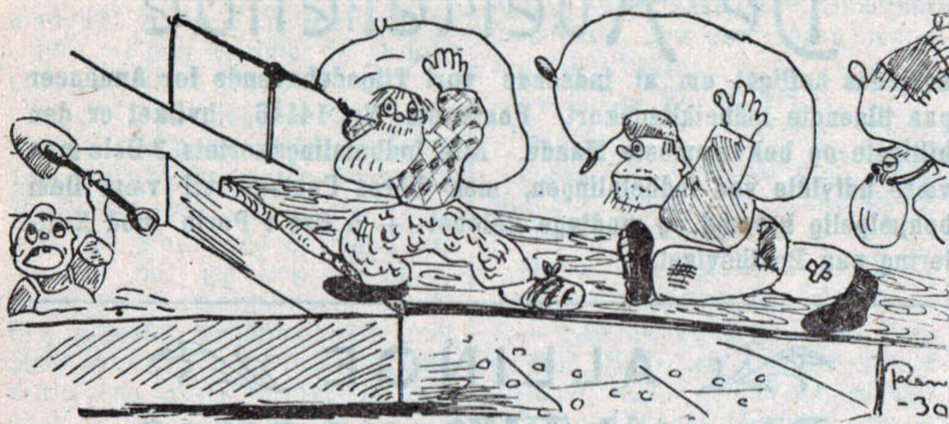
Ofte kommer der Fiskere til Stewarden, som vil sælge deres Fangst. — Det er godt med lidt fersk Fisk som Afveksling til Nordmændenes evindelige „Lutefisk“, som man sikkert skal være vant til for at kunne goutere; men Flodfiskene er nu heller ikke alle lige velsmagende. — I Donau lever endnu ejendommelige Fiske-

i det mindste have en ny Frakke. — Det blev Styrmandens Hverv at finde Synderen, som nu staar og tager imod Beskyldningen og Styrmandens Overhaling med den sørgmodigste Mine. — „Det var trockigt gjort!“ siger han og slentrer bag efter Styrmanden til Kaptajnens Kahyt — medens vi alle er ved at gaa til af Latter.

Min Ven er en skarp Iagttagelse med Sans for Livets Humor. Han fører en Slags humoristisk Dagbog og kradser alle komiske Situationer ned paa Papiret.

Næste Dag kommer han og viser mig ovenstaaende Tegning af det passerede.

C. A.

Naa, lad det nu gaa lidt villigt!

Puh! — Vi kvæles! — Hvem der havde en Tuborg!

Messen, er Kl. bleven 7; Baadsmanden stikker Hovedet indenfor og uddeler Ordre om Arbejdet, der skal gøres.

Jeg bliver sendt ned i Maskinen efter varmt Vand og vasker saa Maling midtskibs til der bliver givet Signal til Frokost. Derefter gaar jeg Tømmermanden til Haande nede paa Mellemdækket; han er ved at opsætte Skillerum paa langs af Skibet for at Kornet ikke skal forskyde sig, naar vi kommer i Søen. — Jeg og min svenske Ven, Hans, skærer gamle Sække i Strimler, som vi saa hamrer ind i alle synlige Sprækker. Det er en rar, let Beskæftigelse; men tale sammen kan vi ikke — udenfor slaar de Rust af Skibssiden, saa det runger i Skroget. — De er alt for arbejdsivrige, synes vi; naar en holder op, begynder en anden, og kun sjældent træffer det saaledes,

ker ham en Knytnæve i Ansigtet, idet han passerer forbi. Jeg hører, at denne mumler nogle utydelige Ord, der gør den raa Rumæner aldeles rasende, og da Kornbæreren kommer tilbage, slaar han denne med sin Knippel over Ryggen, saa det giver et hult Klask. — Den stakkels Mand udstøder et hæst Skrig og falder sammen som en Klud paa Broen, hvor han vrider sig i Krampetræknings. Jeg farer — sammen med en Del Arbejdere — til, og ser, hvorledes der efter en Stunds Forløb kommer et djævelsk Blik i Mandens Øjne; han stikker en famlende Haand ind under det røde Sjærf, han har om Livet, retter sig og springer op som en Fjeder — og skal lige til at støde en lynende Kniv i Tyrannen, da han bagfra gribes af mange Hænder og føres bort. — Uanfægtet af det pas-

Mange nye, smukke Mønstre

i Skeer og Gafler. Prima slidstærke Kvaliteter til 2 Kr. pr. Stk. Stort Udvalg i 3 Taarns Sølv, moderne haandsmedede Skeer. Mange Nyheder i moderne Lysestager, Bordlamper og Skærme. Billige Priser. Telefon 140.

Conrad Hansen, Allinge

Billige Damehatte.

Jeg har et stort Udvalg i fikse og moderne Dame-Hatte.

Priserne er fra i Dag nedsat med 20 pCt. pr. Kontant.

LOUISE LARSEN ved Kirken, Allinge.

Anton Sonnes Ligkisteforretning

fortsættes uforandret.

Ligtøj og Ligsenge paa Lager. Ordning af Begravelser.

Agnes Sonne.

H. Th. Mortensen.

Maskinsnedkeri, Allinge.

Tlf. 47.

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865.

Chr. Dideriksen, Rønne.

Tlf. 865

Indbinding af Bøger. — Protokolfabrik. — Papirvarer.

I. Kl. Arbejde. — Rimelige Priser. — Hurtig Levering.

Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

Altid friskbr. Kalk.

Brændt Gødningskalk er den bedste.

Forlang Tilbud.

Tlf. Hasle 102.

Tlf. Rønne 393.

AVERTER I NORDBORNHOLM